

му на безопасно място пещеръ съ келии гдѣ то ся настанилъ съ братство то.¹⁶⁾

Наскоро подиръ това Святій Прѣподобный Феодосій ся разболѣ и лѣжа болѣнъ 20 мѣсяци; въ тѣжъ болѣсть той желаяше да ся види както съ духовный другъ, съ вселенскій тѣ Патріархъ Каллиста; Каллистъ писа въ Бѣлгарії да му пуститъ Феодосію. Нѣ това небѣше по волї тѣ на Бѣлгарскій тѣ патріархъ и Тыновско то духовенство. Прѣподобный, къто прѣдаде управление то монастиреко на любезный си ученикъ Романа, тайно отиде въ Царыградъ и ту на скоро умрѣ въ Мамантовѣ тѣ обитель.

„Трѣба, казва Патріархъ тѣ — писатель на тѣжъ біографії — житіе, да кажемъ и за пріспоминаемый тѣ ученикъ Пр. Романа. Той бѣше мѣжъ добродѣтelenъ и по примѣръ тѣ на наставникъ тѣ си рѣвностни испынителъ на Господны заповѣди. Той къто прія монастыръ тѣ подъ свої грижѣ, усердно поучяваше братство то, па за това и често приходжахъ при нѣму и околници пустиници за наставленія за постнически животъ. Той єднаждъ ядалъ хлѣбъ на день и то твърдѣ малко. Мѣчеше го тѣжка болѣсть — кашлица. — Нѣ той никога неоставяше бдѣніе то и прѣминуваше нощи ты безъ сънѣ и заспаваше само прѣдъ зорѣ.“ — Той ся прѣстави 17. Февруарія.

Патріархъ тѣ въ живописаніе то Феодосіево не ни обяснява, зачто ни сѧ съгласили въ Тыновъ

¹⁶⁾ Тукъ ся види че Пр. Феодосій отъ опасность оставилъ Келихварскї тѣ пустини и дошълъ по волї на царь тѣ съ братство то си по близо до Тыновъ на по безопасно място. Нѣ гдѣ іе было това място? — Къто ни іе Свята Горѣ отвѣдъ Янтра на Югъ отъ Тыновъ има такъвъ єдинъ намѣкъ въ монастырь Святѣ